

Thời đời

Verteuous Pipe, 5 cm. M. incan.

(Tiếp theo)

muốn cơ, thì ông ký tên vào cái giấy này. Quan hai Muốn mới lấy giấy coi. Tôi thấy Muốn, quan hai vô hiệu, cơ thiếu bảy chục ngàn. Quan hai coi rồi, nó kêu bảy chục ngàn: quan ăn cướp, không mở ông, vậy họ chịu ngàn, trả bảy chục ngàn, thiệt là đồ ăn cướp mà cầu bảy chục. Ông chờ nặng lời, tôi coi tiền, cái muốn vô tên tôi. Hết ngàn này, không hưởng lòng thôi, không níu gì mà, tiền của

Chợ **GIẤY BẠC GIÀ**
 Tên tài-công Phươg-vân-Phan ở chiếc
 tàu Kong-Hoa bị ông cô phải lều và
 tội dãi uhe mà bỏ trôi lại hết hai chiếc
 tại kinh Chợ. Nó đem đồng bạc phạt
 4 tấm giấy 18 thời coi ra ba tấm bị già.
 nơi nó, nó khai rằng: tên Trần-khả-
 Chông tại Chợ là em họ của nó.

Quần-châu-văn .
BẢO
Ngày 33 Mai rồi tại Quần-châu-văn
(Konang tchéou-vao) có bảo, Mười hai
chiếc pha bị chìm, ghe xy chở hàng
hỏa-nất phóng tình đến 12.00. Trên
bờ thời không hư hại Lao nhiều.

PHAM-VAN-THU

Nguyễn-văn-Nên
Propriétaire à Cantho

TAC-015

Sáu-Không phải là người tình của anh Sáu Khô là người thù của tôi, tôi trời đã khuyển cớ o lời thất tiết thế

Vậy chỉ hai hãy nghe đây:
 - Chỉ hai không tin thời cơ hỏi lại
 ông Lutini là người Jangsa ở tại châu
 thành này, ở chỉ hai sẽ được biết rõ ràng:
 ông có rằng: sáu kẻ trước sân là ma

Cứ như lời chị hai nói, thời năm 1883 chính là năm mà chị hai và cậu ta bị cướp lại Rachgiá, thời sánh với năm 1886 mà cậu đem liền đó ra lại dùng tường đồ thấy rõ ràng. Huống chi vụ cướp hai ba trăm ngàn đồng lại không cho chị hai đi khai-bào, kiểm cứ Ang-ni An đường ấy chẳng hay chị hai có dễ ý mà xét biết cho chán? Hứa với chị hai về trong một tuần rồi kìm hãm trở xuống để cùng với chị hai cùng đi Xóm; nào nào, nào cậu có trở xuống không? Tôi chẳng cần nói dông-dài, lời chị xin cho chị hai biết rằng: ở xứ này người ta không còn ai mà không biết cho sâu. Kể là tuy lợi hại có danh, cái việc quên đi đàn bà thời cậu đứng vào đại nhứt.

Nhưng mà tôi lúc nào cũng thương chị hai, không nỡ làm hại chị hai, chỉ xin chị hai phải xử với sáu Kẽ thế nào cho một là tôi thấy sự công bằng, hai là cho đến bù cái tội đã làm mất lòng tin cậy của tôi, lời dung tiền bạc tôi mà lập sử cao su, rồi sau bán sử hai triệu đồng—theo như lời người ta thuật lại—thì bà: áy chớ về tay sáu Kẽ.

Tôi nói đến đây là cùng, mong rằng chị hai định trí lại, chẳng cần xem sáu Kẽ là người tình xưa, mà là người thù người ghét, vậy kíp dài câu nói trên đi, rồi sẽ trở lại lòng tôi cho thoải mái bình thường nhé.

«Còn nữa»

